

ואבדיל אתכם מן העמים (לימים שבין יום העצמאות ויום ירושלים)

ואיש לא יעלה עמך וגם איש אל ירא הלוחות.
ראשונות על שנתנו בפומבי לפיכך שלטה בהם עין
הרע וגשתברו וכאן אמר לו תקב"ה אין לך יפה מן
הצניעות שנאמרה) ומה זו דורש ממך כי אם עשות
משפט ואהבת חסד והצנע לכת.

ידבר יהוה אלימשה לאמר: דבר אלי כל יצאת בני ישראל ואמרת
אלהם קדושים תהיו כי קדוש אני יהוה אלהיכם: איש אמו ואביו תיראו
ואת שבתתי תשמרו אני יהוה אלהיכם: אל תכנו אל האלילים
ואלהי מסכה לא תעשו לכם אני יהוה אלהיכם: וכי תזבח זבח ה'
שלמים ליהוה לרצונכם תזבחהו:

מגילת רות
כ"ב - כ"ג

מגילת רות
כ"ב - כ"ג

בדברי אלהי ישראל
אמר יהוה אל בני ישראל
בדברי אלהי ישראל
שומר מצוותי
בדברי אלהי ישראל
בדברי אלהי ישראל

כ"ב - כ"ג

יט (ב) דבר אל כל עדת... קדושים תהיו, אחר שהשרה
שכינתו בישראל לקדושם לחיי עולם, כמו שהיתה הכוונה
באמרו: "ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש" (שמות יט
ו), ובאמרו "כי אני ה' המעלה אתכם מארץ מצרים, להיות לכם
לאלהים, והייתם קדושים" (לעיל יא מה), והבדילם מטומאת
המאכלות³, והזרע⁴, בטומאת הגדה⁵, והנגעים הנמשכים ממנה⁶,
ומטומאת הזבה⁷, וטומאת החטאים, כאמרו "מכל חטאתיכם
לפני ה' תטהרו" (לעיל טז ל), ומחברת השדים⁸ ורוח
הטומאה⁹, ומטומאת העריות, כאמרו: "אל תטמאו בכל
אלה" (שם יח כד), אמר עתה שהכוונה בכל אלה האזהרות
היא שיהיו קדושים, וזה כוונת שידמו ליוצאם כפי האפשר,
כמו שהיתה הכוונה בבריאת האדם, כאמרו "נעשה אדם
בצלמנו כדמותנו" (בראשית א כו), וזה ביאר עתה באמרו
כי קדוש אני ה' אלהיכם, וראוי שתדמו אלי כפי האפשר
בעיון ובמעשה, ולהשיג זה ההדרמות ביאר שנצטרך לשמור
את המצוות הכתובות בלוח הראשון¹⁰, שכל הכוונה בהם היא
לחיי עולם בלבד כמו שביאר בסופם, באמרו "למען יארכו
ימיהם" (שמות כ יא)¹¹, כאשר התבאר במקומו¹².

הרי שנשא אדם אשה ובא להזקק
לה, והיא אומרת לו כשושנה אדומה ראיתי, הוא
פורש מיד, מי גרם לו שיפרוש, איזה כותל או
עמוד ברזל, או גוש נשכו או עקרב עקצו, אלא
דברי תורה שרכיז כשושנה, שנאמר ואל אשה
בגדת טומאתה לא תקרב.

מגילת רות
כ"ב - כ"ג

מתני' לא יצא
החיים במרמו סמוך לחשכה ששם ישבת
ויצא ולא דלבלד בקולמוס

מגילת רות
כ"ב - כ"ג

מגילת רות
כ"ב - כ"ג

חני רבי רבי ישמעאל יוצא אדם
בתפילין בע"ש עם השיכה מאי טעמא כיון
*דאמר רבה בר רב הונא יחייב אדם למושש
בתפילין כל שעה ושעה ק"ו מוציין מה ציץ
שאיין בו אלא אוכרת אתה אמרה תורה יודיה
על מצות תמיד שלא יסוה דעתו כמבנה תפילין
שיש בתן אוכרות הרבה על ארצת כמה וכמה
הלכך מדכר דכיר להו

מגילת רות
כ"ב - כ"ג

ואמר לכם אפס תירשו את
אדמתכם ואני אתבנה לכם לרשת אתה ארץ וזבת חלב ודבש אני יהוה
אלהיכם אשר יקבלתי אתכם מן העמים: והקדלכם בין המהמה
השורה לקמאה ובין העוף השמא לטהר ולא יתשקצו אתי בקשתיכם
בבהמה ובגוף ובכל אשר תרמש האדמה אשר יקבלתי לכם
לשמא: והייתם לי קדושים כי קדוש אני יהוה ואקבל אתכם מן
העמים להיות לי:

מגילת רות
כ"ב - כ"ג

(כו) ואבדל אתכם מן העמים להיות לי, אם¹³ אתם מובדלים
מהם הרי אתם שלי, ואם לאו הרי אתם של נבוכדנצר וחבריו.
רבי אלעזר בן עזריה אומר¹⁴ מנין שלא יאמר אדם: נפשי קצה
בבשר חזיר, אי אפשר ללבוש כלאים, אבל יאמר אפשר, ומה
אעשה ואבי שבשמים גזר עלי, חלמוד לומר: ואבדל אתכם
מן העמים להיות לי, שחאה הבדלתכם מהם לשמי, פורש
מן העבירה ומקבל עלי עול מלכות שמים.

מגילת רות
כ"ב - כ"ג

וירא את המקום מרחקי מה ראה
ראה ענן קשור בהר, אמר דומה שאותו
מקום שאמר לי הקב"ה להקריב את בני שם,
אמר ליצחק בני רואה אתה מה שאני רואה,
איך הן, אמר לשני נערי רואים אתם מה שאני
רואה איך לאו, אמר הואיל וחמור אינו רואה
ואתם אינכם רואים שבו לכם מה עם החמור.

ועלית ואמרת לפני יהוה אלהיך אנכי ה'
אבך אבי וירד מצרימה ויגר שם במתי מעט והייתם לגוי גדול
עצום ורב: וירעו אתנו המצרים ויעינונו וימנו עלינו עבדה קשה:
והצילק אלי יהוה אלהי אבותינו וישמע יהוה את קולנו ויבא את
ענינו ואת יצילנו ואת יצילנו: ויוצאנו יהוה ממצרים בגד חזק
והורע גטילה ובמרא גדל ובאתות ובמפתים:

מגילת רות
כ"ב - כ"ג

ומשה עלה אל האלתיים ויקרא אליו
יהוה מן ההר לאמר מה חאמר לבית יעקב והגיד לבני ישראל:
אתם ראיתם אשר עשיתי למצרים ואשא אתכם על כנפי נשרים
הואקא אתכם אלי: ועלית אס שמעו תשמעו בקלי ושקרתם את
י בריתי והייתם לי סגלה מכל העמים כי לי כל הארץ: ואתם
תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש אלה הדברים אשר תדבר אל
בני ישראל:

מגילת רות
כ"ב - כ"ג

